

нѣколко мѣсяца. Челеби Солиманъ се почти былъ отчаялъ, и бѣ изгубилъ надеждатъ си за да привзъмни ягко укрѣпенія и естествено и искусвенно градъ Велико Тѣрново. Въ тия трудни за него обстоятелства, дохожда при него единъ Евреинъ „жидъ“, и му се обѣщава да му улесни входъ-тъ въ крѣпостъта (Хисаря): „слѣдъ като му отключи желѣзнитѣ порти на тая крѣпостъ.“ — За жялостъ обаче Легендата не расправя точно: „кои именно“ желѣзни порти? „отъ кѣмъ Каябашъ ли, или отъ кѣмъ Митрополіята?; спорядъ духъ-тъ впрочемъ на тая Легенда се разбира, че трѣба да сж были онія отъ кѣмъ Каябашъ; но въ тоя случай се разумѣва, че Евреинъ-тъ трѣба да се е обѣщаль Челеби Солиману „да спусни и двигателнія мостъ, що се е намѣрвалъ, както и до скоро се намираше (за който и по горѣ се упомѣнж) не далечъ отъ желѣзнитѣ порти кѣмъ Каябашъ, надъ процѣпъ-тъ на канарата;“ който тогава разумѣва се, трѣба да е былъ издигнатъ на нагорѣ. Легендата разказва че Солиманъ се много обрадовалъ за това предложеніе и обѣщаніе на Еврейна, и го щедро възнаградилъ; даже му се обѣщаль: да му даде една *секкулативнж* високж службж, ако сполучи да завладѣе Тѣрново. Какъ и да е, Легендата разказва: че Евреинъ-тъ точно извжршилъ предателското си Іудово (жидово) обѣщаніе: улеснилъ входъ-тъ въ Хисаря на Челеби-Солимановата войска, и Тѣрновцитѣ се смаяли, като видѣли че една сутрина рано, рано на ^{19/31} Юлія 1393 година нахлѣтали дивитѣ и свирѣпи войскари Солиманови въ крѣпостъта, и това ѣмъ слисванъе скоро се преобжрнало въ трепетъ и ужасъ, като видѣли звѣрскитѣ и жестоки свирѣпства на тие Азіятеки и звѣроподобни челоуѣци!! — Ние ще разкажимъ по долу за тия свирѣпства, и за нечутитѣ теглила и страданія на бѣднитѣ жители; сега да се повжрнимъ пакъ на предметъ-тъ си, и да расправимъ за сетнитѣ на предателя Жида. Слѣдъ привземанъето на крѣпостъта, слѣдователно и на цѣлія градъ Тѣрново, Еврейна отишълъ да иска отъ Челеби Солимана обѣщанатъ му наградж за предателство-